

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: VERS PAA ET SØLV SKILDT GIVET TIL ET KONGE-BAAND ... (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "VERS PAA ET SØLV SKILDT GIVET TIL ET KONGE-BAAND ... (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid61698/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

O Verdeners Fader! –
Saa sang jeg – Du Stærke! – Du Viise! –
Gud! – som Myriader,
Som Himlenes Vældige priise! –
See Støvet kan bære,
Din Røgd, Din Ære,
Din Godhed, o Fader! – saa sang jeg – og Fryd
Brød Læbernes bævende Lyd. –

Lyksalige Digter,
Som Glæden indbød til sin Hytte;
Til venlige Pligter;
Til Frihed, som Dyder beskytte! –
Cheruber fornemme
Hans dristige Stemme,
Og Hirte forsamles omkring ham; og Lyst
Udbredes i Menneskets Bryst. –

Men Du, som allene
Fremkaldte den Lyst af min Smerte,
Siig! – Kan min Camoene
Udbrede sin Fryd i dit Hierte? –
O siig mig, Veninde! –
Kan Sangens Gudinde,
Med smeltende Toner belønne det Skød,
Hvorfra min Lyksalighed flød? –

Vers paa et Sølv Skildt givet til et Konge-Baand
af Hr. Agent Claesen som afgangen Fugle-Konge
(1777)

DIN Afkom elskte Laug skal see
Din sidste Slægt skal glad adlyde
To Love, som den ellefte
Blant dine Konger kæk tør byde.

To Bud, o Slægt! af ædle Skytter,
Er alt, hvad han til Afskeed vil,
Sigt altid kun til det, som nytter,
Tref altid hvad du siger til.

Tanker ved Graven af den unge Jens Sanderschov

(1777)

VÆR høi min Graad! – for Himlen vil jeg klage! –
Til Almagts Throne skal min Jammer naae! –
Thi den – kun den beskygger Støvets Dage! –
Den gjør dem mørke, som den gjør dem faa. –

Og han, den strænge Gud, som bød os Smerte,
Han smilte til os, og tilloed os Graad –
Vel smelte – kun ey trodse tør vort Hierte! –
Vel sukke – kun ey stampe mod Hans Braad!

Og – hvad er levnt den usle Søn af Jorden,
Naar Vreden knuser al Hans Lyst og Haab? –
Hvad andet har Han mod almægtig Torden,
End bange Suk, og hæse Klage-Raab? –

Ak, naar den svøbt i Nattens Mørke knitrer,
I Kamp med huule Storme, Slag i Slag:
Ak, da skal Støvets Broder, skjøndt Han zitrer,
Dog ey begræde den utabte Dag! –

Men Himmell! naar en Foraars Morgen smiler –
Naar Vesten-Vinde lispel Haab og Lyst –
Naar Solens Glands har skjult de Torden Kiler,
Som hastig slaae vort Glæde svangre Bryst. –

Da svulme Suk – da strømme hede Taarer –
Da høre Himle Klagens høye Lyd –